

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 239

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 763 din 18 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 843 din 14 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.....	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
314. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Regiei Autonome „Rasirom”, aflată sub autoritatea Serviciului Român de Informații....	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
40. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea procedurii de selecție a membrilor Comisiei de audiere	10–11
240. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 al Autorității Rutiere Române — A.R.R.	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 763**

din 18 noiembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sevil Shhaideh (fostă Sumanariu/Geambec) și Ionela Stoian (fostă Vasile) în Dosarul nr. 22.120/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția I penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.070D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarele excepției, domnul avocat Norel Neagu, cu împuternicire avocațială atașată la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autoarele excepției, prin care se solicită admiterea acesteia. Învederează că notelor scrise le sunt atașate documente din dosarul de fond.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată. Apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (3), ale art. 124 și 131 din Legea fundamentală. Susține că textul de lege criticat este interpretat diferit. Astfel, în cursul judecății toate instanțele consideră că expertul trebuie numit prin tragere la sorți, aplicând dispozițiile procesual civile incidente. În faza de urmărire penală se consideră că textul de lege criticat trebuie interpretat ca instituind o procedură derogatorie de la dispozițiile procesual civile, în sensul că expertul este numit de către organul de urmărire penală, în lipsa părților. Apreciază că modalitatea de interpretare a textului de lege în faza de urmărire penală încalcă principiul previzibilității legii penale, deoarece textul nu prevede criteriile după care expertul este desemnat în această fază procesuală. Susține că se încalcă și principiul egalității de tratament, deoarece se creează o inegalitate între persoana care beneficiază în faza de urmărire penală de o expertiză efectuată de un expert numit în condiții obscure și persoana care beneficiază în faza de judecată de o expertiză efectuată de un expert desemnat în condiții de transparență și prin tragere la sorți. Or, această discriminare nu este justificată obiectiv și rezonabil, având în vedere că atât faza de urmărire penală, cât și faza de judecată urmăresc, prin realizarea expertizei, același obiectiv, respectiv aflarea adevărului, înfăptuirea justiției. Modul de desemnare a expertului, desemnare care se realizează în lipsa părților, încalcă dreptul la un proces echitabil. Susține că procurorul are un rol esențial în faza de urmărire penală, acesta trebuind să administreze probe pentru aflarea adevărului, în favoarea și în

defavoarea suspectului sau inculpatului, și nu trebuie să aibă o opinie formată până la trimiterea în judecată. Aceasta echivalează cu aparența de imparțialitate subiectivă a procurorului, care trebuie menținută. Or, o numire netransparentă a expertului afectează imaginea de imparțialitate atât a expertului, cât și a procurorului, cu consecința că un observator obiectiv și imparțial rămâne cu o suspiciune de părtinire. Desemnarea expertului în mod transparent și prin tragere la sorți ar determina existența unei aparențe de imparțialitate. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul, reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Susține că părțile și subiecții procesuali principali sunt încunoștințați că au dreptul să ceară numirea câte unui expert recomandat de către fiecare dintre ei și să participe efectiv la efectuarea expertizei. Desemnarea unui expert parte chiar din cursul urmăririi penale permite legiuitorului să consacre caracterul contradictoriu al considerentelor și al concluziilor expertizei, în deplin acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia respectarea dreptului la un proces echitabil presupune tocmai dreptul părților de a-și exprima punctul de vedere înainte de depunerea raportului de expertiză. În cazul în care părțile solicită participarea unui expert parte la efectuarea expertizei, organul de urmărire penală sau instanța va lua act de această solicitare și îl va desemna pe acel expert cu condiția ca acesta să fie independent, autorizat și să nu se afle în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate. Procesul judiciar dă expresie unui conflict de interese contrare, din care, în principiu, doar unul este legitim, opțiunea procurorului este univoc favorabilă acestuia, fără a se afecta prevederile art. 131 și 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 22.120/3/2018/a1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Sevil Shhaideh (fostă Sumanariu/Geambec) și Ionela Stoian (fostă Vasile) într-o cauză penală.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia susțin că dispozițiile art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilesc numirea expertului prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, fără a preciza în mod expres modalitatea efectivă de selecție a acestuia. Având în vedere că legiuitorul nu a stabilit o procedură de desemnare a expertului care să asigure neîndoielnic accesul la o justiție echitabilă, textul criticat nu îndeplinește cerințele de claritate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, încalcând și dreptul la un proces echitabil.

7. Mai mult, textul criticat permite ca un participant la procesul penal, respectiv Ministerul Public, să aibă un avantaj asupra celorlalți participanți, inclusiv asupra suspectilor și/sau inculpaților, avantaj care îi este conferit de dreptul de a dispune — pe criterii numai de procuror cunoscute — nominalizarea unui

expert pentru efectuarea unei expertize judiciare. În acest mod, pe de o parte, actul de justiție nu mai este imparțial, fiind contrar cerințelor art. 124 alin. (2) din Constituție, iar, pe de altă parte, se conferă avantaje procurorului, încălcându-se principiul egalității de arme în procesul penal. Apreciază că în cadrul procesului penal trebuie să se asigure garanția de imparțialitate și independență a experților. Independența și imparțialitatea expertului sunt valori menite să asigure calitatea raportului de expertiză, pentru ca, raportat inclusiv la concluziile acestuia, magistratul să poată stabili adevărul. Aceasta cu atât mai mult cu cât în practica judiciară s-a statuat că, în cadrul procesului penal, reprezintă mijloc de probă doar raportul de expertiză al expertului desemnat, iar nu și concluziile experților parte, care au doar un rol orientativ.

8. Susțin că modalitatea de reglementare constituie premisele încălcării principiului aflării adevărului, reglementat de art. 5 din Codul de procedură penală, principiu ce presupune existența unei concordanțe între concluziile la care ajung organele judiciare și realitatea obiectivă privind fapta și autorul ei. Mai mult, se creează o inegalitate de tratament între inculpații cărora li se admite administrarea probei cu expertiza în faza urmăririi penale și cei cărora li se admite administrarea aceleiași probe în faza judecătii. Apreciază că cei din urmă beneficiază de un expert independent și imparțial, pe când primii sunt supuși unor proceduri netransparente și oculte.

9. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește imparțialitatea, atât sub aspectul subiectiv, cât și sub aspectul obiectiv al acesteia, susține că garanțiile dreptului de acces la un tribunal imparțial presupun și un examen detaliat al circumstanțelor cauzei care să determine dacă există sau nu o suspiciune obiectiv justificată cu privire la lipsa imparțialității.

10. Judecătorul de cameră preliminară apreciază că legiuitorul a prevăzut mecanisme procedurale pentru a exclude orice bănuială asupra părtinirii expertului desemnat în vederea efectuării procedurii probator al expertizei judiciare prin reglementarea, în cadrul art. 174 din Codul de procedură penală, a faptului că incompatibilitățile reglementate conform art. 64 din același act normativ se aplică și acestuia. Consideră că inculpații înlocuiesc prezumția legală de bună-credință a organelor judiciare și, implicit, a expertului desemnat de acestea cu o certitudine privind caracterul părtinitor al procurorului de caz și al expertului desemnat, abătându-se astfel de la principiile care guvernează dreptul penal, administrativ, constituțional. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale a României nr. 76 din 26 februarie 2015, apreciind că scopul reprezentantului Ministerului Public este acela de a respecta principiul aflării adevărului, astfel cum a fost reglementat de art. 5 din Codul de procedură penală.

11. Astfel, a considera că inculpații sunt privați de un proces echitabil prin modul de numire a expertului conduce la o lipsire de efect a procedurii de cameră preliminară și a etapei cercetării judecătorești. Arată că se poate invoca lipsa de imparțialitate a expertului prin indicarea și probarea incidenței unui caz de incompatibilitate prevăzut de art. 64 din Codul de procedură penală, precum și a netemeinicii concluziilor formulate, fapt ce ar conduce implicit la prezumarea „relei-credințe” a organelor judiciare în administrarea probatorului.

12. De asemenea, precizează că prin art. 177 din Codul de procedură penală a fost reglementată procedura ulterioară încuviințării expertizei, organul judiciar având obligația de a chema părțile, subiecții procesuali, precum și expertul, dacă a fost desemnat, iar la termenul fixat să aducă la cunoștința acestora obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuie să răspundă și să le pună în vedere că au dreptul să facă observații cu privire la aceste întrebări și că pot cere modificarea sau completarea lor. După caz, sunt indicate expertului obiectele pe care acesta urmează să le analizeze. Totodată, părțile și

subiecții procesuali principali sunt încunoștințați că au dreptul să ceară numirea câte unui expert recomandat de fiecare dintre ele, care să participe la efectuarea expertizei. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut atât posibilitatea părților de a face observații cu privire la întrebările la care expertul urmează să răspundă, cât și posibilitatea solicitării modificării sau completării lor, precum și desemnarea unui expert parte.

13. Împrejurarea că organul judiciar desemnează expertul în mod direct, „fără tragere la sorți”, reprezintă o aplicare a prevederilor art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform căruia urmărirea penală este nepublică și necontradictorie.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarelor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Expertul este numit prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței.*”

18. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 131 referitor la rolul Ministerului Public. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertizele sunt dispuse atunci când, pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, este necesară și opinia unui expert. Conform art. 172 alin. (2) din același act normativ, expertiza se dispune, în condițiile art. 100 din Codul de procedură penală referitor la administrarea probelor, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată. Totodată, categoriile de expertize care pot fi dispuse sunt reglementate de art. 184—191 din Codul de procedură penală, și anume, expertiza medico-legală psihiatrică (art. 184), autopsia medico-legală (art. 185), exhumarea (art. 186), autopsia medico-legală a fătului sau a nou-născutului (art. 187), expertiza toxicologică (art. 188), examinarea medico-legală a persoanei (art. 189), examinarea fizică (art. 190) și expertiza genetică judiciară (art. 191). Cu toate că legiuitorul nu a definit toate categoriile anterior enumerate prin cuvântul „expertiză”, acestea sunt calificate în doctrină ca fiind tipuri de expertiză reglementate de Codul de procedură penală (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 326 din 20 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 24 august 2021, paragraful 14).

20. În continuare, în ceea ce privește numirea expertului de către organul judiciar, Curtea observă că, potrivit art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală, criticat în prezenta cauză, expertul este numit prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței. Deși dispozițiile de lege criticate nu detaliază modalitatea efectivă prin care organul judiciar realizează numirea expertului, Curtea apreciază că aceste dispoziții trebuie interpretate și aplicate în conexiune cu ansamblul legislativ în materie. Astfel, dispozițiile Codului de procedură penală trebuie coroborate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare.

21. În acest context, Curtea reține că, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 17 martie 2017, a constatat că expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii. Expertiza tehnică judiciară poate fi efectuată de experți atestați în domeniile strict determinate prin Ordinul ministrului justiției nr. 199/C/2010 pentru aprobarea Nomenclatorului specializărilor expertizei tehnice judiciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 4 februarie 2010, și, totodată, activitatea de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, precum și modul de dobândire a calității de expert tehnic se organizează și se desfășoară în condițiile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 2/2000.

22. Curtea a reținut că, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, este expert tehnic judiciar orice persoană fizică ce dobândește această calitate în condițiile ordonanței și este înscrisă în tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, întocmit pe specialități și pe județe, respectiv pe municipiul București. În accepțiunea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, expertul oficial este persoana care a dobândit calitatea de expert tehnic judiciar în condițiile actului normativ precizat și este înscrisă în tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari. Potrivit aceluiași act normativ, expertiza tehnică efectuată din dispoziția organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau a altor organe cu atribuții jurisdicționale de către expertul sau specialistul numit de acestea, în vederea lămuririi unor fapte sau împrejurări ale cauzei, constituie „expertiză tehnică judiciară” (art. 2). La cererea persoanelor fizice sau juridice se poate efectua „expertiză tehnică extrajudiciară” (art. 3). Expertiza extrajudiciară se realizează, de asemenea, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, iar organizarea examenului în vederea atribuirii calității de expert tehnic extrajudiciar și eliberarea legitimației de expert tehnic extrajudiciar revin ministerelor și altor instituții centrale, fiecare în domeniul său de specialitate, stabilit conform legii (art. 27). Expertul tehnic extrajudiciar poate efectua numai expertize tehnice extrajudiciare în specialitatea pentru care a fost atestat, la solicitarea persoanelor fizice și juridice [art. 30 alin. (2)], de asemenea, expertiza tehnică extrajudiciară putând fi efectuată și de expertul tehnic judiciar, la solicitarea persoanelor fizice și juridice [art. 30 alin. (1)].

23. Curtea a reținut că expertiza este un mijloc de probă strict reglementat de Codul de procedură penală, fiind realizată de experți calificați drept persoane care participă la înfăptuirea de către instanțele judecătorești a justiției în cauzele penale. În aceste condiții, Curtea a observat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili sfera persoanelor care participă la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești din punctul de vedere al efectuării expertizei, precum și condițiile de acces în profesia menționată, condiții care trebuie să asigure certitudinea îndeplinirii actului profesional în mod imparțial și la un standard ridicat. Or, prevederile legale precitate nu fac

altceva decât să stabilească aceste condiții necesar a fi îndeplinite de persoanele care doresc dobândirea calității de expert judiciar. Curtea a constatat că dispozițiile legale precitate asigură, din punct de vedere normativ, imparțialitatea și un grad ridicat de profesionalism în întocmirea raportului de expertiză, raportul de expertiză întocmit de către experții tehnici judiciari și extrajudiciari fiind o garanție în sensul asigurării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție.

24. Totodată, Curtea a constatat că imparțialitatea, transparența și corectitudinea expertizei sunt garantate de îndeplinirea condițiilor cerute de normele procesual penale în vigoare în activitatea de întocmire a raportului de expertiză. Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat o serie de incompatibilități referitoare la expert în cuprinsul art. 174 din Codul de procedură penală, potrivit căruia persoana aflată în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală nu poate fi desemnată ca expert, iar, în cazul în care a fost desemnată, hotărârea judecătorească nu se poate întemeia pe constatările și concluziile acesteia. Totodată, în aceeași cauză, o persoană nu poate avea atât calitatea de expert desemnat de organul judiciar, cât și pe aceea de expert recomandat de unul dintre subiecții procesuali și, de asemenea, nu poate fi desemnată ca expert recomandat de părți în aceeași cauză o persoană care funcționează în cadrul aceleiași instituții medico-legale, institut sau laborator de specialitate cu expertul desemnat de conducerea instituției respective la solicitarea organului judiciar.

25. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când instanța este cea care dispune efectuarea expertizei, obiectivele, desemnarea expertului, desemnarea experților consultanți, necesitatea acesteia sunt discutate în ședința publică, în contradictoriu cu toate părțile și subiecții procesuali principali din cauză, aceștia putând formula observații cu privire la întrebări, putând cere modificarea și completarea lor, putând formula obiecții și alte cereri [art. 177 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală]. De asemenea, părțile sau subiecții procesuali principali au dreptul de a desemna experți independenți autorizați care să participe la efectuarea expertizei [art. 172 alin. (8), art. 173 alin. (4), art. 177 alin. (4) din Codul de procedură penală], expertul parte având aceleași drepturi pe care le are și expertul desemnat de către instanță, iar, în situația în care are o opinie diferită față de cea exprimată de expertul desemnat, expertul parte poate întocmi un raport cu opinia separată ori poate consemna în raportul său eventualele inadvertențe pe care le constată. În situația în care expertiza a fost efectuată în lipsa părților ori a subiecților procesuali principali, aceștia sau avocatul lor sunt încunoștințați cu privire la întocmirea raportului de expertiză și cu privire la dreptul la studierea raportului [art. 178 alin. (5) din Codul de procedură penală]. De asemenea, raportul de expertiză va cuprinde, pe lângă mențiunile formale, prevăzute de art. 178 alin. (4) din Codul de procedură penală, și descrierea în amănunt a operațiilor de efectuare a expertizei, obiecțiile sau explicațiile părților, analiza acestor obiecții sau explicații, metodele, programele și echipamentele utilizate, iar, în final, concluziile care trebuie să fie clare și neechivoce. Totodată, în cursul urmăririi penale sau al judecării, expertul poate fi audiat de organul de urmărire penală sau de instanță, la cererea procurorului, a părților, a subiecților procesuali principali sau din oficiu, dacă organul judiciar apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului [art. 179 alin. (1) din Codul de procedură penală], iar când organul de urmărire penală sau instanța constată, la cerere sau din oficiu, că expertiza nu este completă, iar această deficiență nu poate fi suplinită prin audierea expertului, dispune efectuarea unui supliment de expertiză de către același expert [art. 180 alin. (1) din Codul de procedură penală]. În același

mod, se poate dispune efectuarea unei noi expertize atunci când concluziile raportului de expertiză sunt neclare sau contradictorii ori între conținutul și concluziile raportului de expertiză există contradicții, iar aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului [art. 181 alin. (1) din Codul de procedură penală].

26. În egală măsură, Curtea a reținut că organul de urmărire penală sau instanța de judecată nu are obligația de a adopta concluziile raportului de expertiză, iar valoarea probantă a expertizelor nu este prestabilită de către Codul de procedură penală, aceasta fiind supusă, potrivit art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Așadar, toate probele trebuie raportate la ansamblul probator, acestea

nefiind suficiente ca să asigure condamnarea unei persoane. De altfel, Curtea a constatat că dispunerea condamnării are loc doar atunci când acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, aspect de natură a conferi procesului penal un caracter echitabil, în condițiile în care, potrivit art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau a inculpatului.

27. Așa fiind, Curtea apreciază că cele reținute prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, precitată, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, neputându-se reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate de autoarele excepției de neconstituționalitate.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sevil Shhaideh (fostă Sumanariu/Geambec) și Ionela Stoian (fostă Vasile) în Dosarul nr. 22.120/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 173 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 843

din 14 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de

Romeo Vulpe în Dosarul nr. 2.215/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 530D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 4 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.215/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**